

ECOUL SE ȘOYTEȘTE ÎN ÎMBRĂȚIȘAREA IUBIRII

Am ales pentru coperta acestei cărți icoana Maicii Domnului *Îndurerată*, creație pe sticlă a geniului popular, pentru a exprima starea lumii care își trăiește iminența sfârșitului sub semnul jertfei perpetue a Domnului Hristos, în cuprinderea/îmbrățișarea duioasă, dar dureroasă, a Maicii Sfinte. Însă, prin titlul *Maica Domnului* – „*zorii Zilei neînsângerate*”, am încercat nădejdea împlinirii promisiunii Mântuitorului: „Părinte, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și cei pe care Mi i-ai dat, ca să-Mi vadă slava pe care Tu Mi-ai dat-o; pentru că Tu M’ ai iubit mai înainte de întemeierea lumii” (Ioan 17, 24). Se înțelege de la sine, împreună cu Dumnezeu și Maica Domnului.

Textele volumului de față acest deziderat îl au, de a da nădejdea dinamică a comuniunii cu Dumnezeu și cu Maica Domnului încă din această lume (Împărăție liturgică, conform Mitropolitului Bartolomeu) și, mai cu adevărat, în Împărăția cerurilor (aurorală și plenară)¹. Preocuparea noastră rămâne

¹ Bartolomeu Anania, Ahiepiscopul Clujului, *Cartea deschisă a Împărăției. O însoțire liturgică pentru preoți și mireni*, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 2005, pp. 14-21. Republicat în Valeriu Anania, *Cartea deschisă a Împărăției. De la Betleemul Nașterii la Ierusalimul Învierii*, Iași, Editura Polirom, 2011, pp. 47-52.

rolul implicit și determinant în istoria mântuirii a Născătoarei de Dumnezeu. Pe mărturia inspirată și confirmată a Sfinților Părinți, am încercat, în limitele noastre smerite, să aducem în actualitate și contemporaneitate viața Fecioarei Maria, în momentele cele mai intense, devenirea ei ca Maică a Fiului lui Dumnezeu și implicit a noastră, a întregului neam omenesc, precum și slujirea ei mijlocitoare cât a trăit pe pământ, dar mai ales din slava Veșniciei.

Considerând că Mântuitorul Hristos este în stare permanentă de jertfă, a Iubirii rănite, că umanitatea sângerează, din păcate, datorită pervertirii dragostei și a lipsirii de Dumnezeu, chiar dacă: „unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: Omul Hristos Iisus” (1 Timotei 2, 5), o putem interpune pe cea care I-a dat viață ca mijlocitoare între Dumnezeu și oameni, între oameni și Dumnezeu. De asemenea, Maica Domnului ne poate desluși perspectiva, ea fiind „zorii Zilei celei de taină”², astfel încât umanitatea să cunoască, tot prin ea, „Ziua cea neînsângerată”. Dacă Ziua de taină este încă o „necunoscută”, știm însă, cu siguranță, că în ea nu se mai sângerează. Cine dă această mărturie? Nu alta decât Maica Domnului – „zorii Zilei neînsângerate”³!

² *Acatistul Bunei Vestiri*, Icosul 5, în *Acatistier*, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2016, p. 109.

³ Fericitul Părintele nostru Maxim Filozoful și Mărturisitorul, „Cânt și preamărire, slavă și laudă a Preasfintei Împărătese, Preacuratei și Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și Pururea-Fecioară Maria, și însemnare cu privire la viața sa neprihănită și fericită de la naștere și până la moarte”, în Epifanie Monahul, Simeon Metafrastul și Maxim Mărturisitorul, *Nașterea, viața și adormirea Maicii Domnului. Trei Vieți bizantine*. Traducere și postfață de diac. Ioan I. Ică jr. Editura Deisis, Sibiu, 2007, p. 201.

Mulțumind tuturor ostenitorilor la această carte, sperăm ca lectura catehezelor, conferințelor, interviurilor și cuvântărilor de față să ajungă la inima cititorilor măcar atât cât au vibrat la vremea rostirii lor. Oricum, emoția lor este încă vie, datorită faptului că ele și-au păstrat, pe cât a fost cu putință, oralitatea, iar ecoul Catedralei Mitropolitane și al Mănăstirii Nicula încă se șoptește în îmbrățișarea Iubirii.

D.C.